

[Sigsgaard.]

Lovforslagets sigte er for det første en sammenlægning af primærkommuner, sådan at den normale mindstestørrelse for en kommune bliver omkring 6.000 indbyggere. Dette tal har man fundet frem til ved at analysere de kommunale hovedopgaver, og det er meget sandsynligt, at en kommune af den størrelse lader sig administrere nogenlunde rationelt. Der er bare det ved det, at det befolkningsunderlag, der i dag er tilstrækkeligt, nok ikke vil være det i fremtiden, også fordi kommunerne efterhånden vil komme til at påtage sig en del nye opgaver. Det er altså ikke nok at fastlægge strukturen ud fra en viden om de kommunale opgavers natur i dag, bl. a. fordi den viden ikke siger noget om, hvordan afgrænsningen mellem storkommunerne bør være.

Socialistisk folkeparti mener derfor, at de fremtidige kommunegrænser i høj grad bør bestemmes af det, som man kalder kommunikationsmønsteret i samfundet. Med andre ord, de bør så vidt muligt følge grænserne mellem de ca. 100 handelsområder, som vort land ret tydeligt er inddelt i, og de eksisterende handels- og servicecentre bør blive sammenfaldende med de kommunale centre, så vidt det er gørligt. Det er praktisk, at folk kan finde de kommunale kontorer og institutioner dér, hvor de nu alligevel køber tøj og går til tandlæge. Vi bilder os ikke ind, at vi kan nå frem til en sådan kommuneinddeling ved et snuptag, men den bør så afgjort være målet.

For det andet tilsigter lovforslaget indlemmelse af købstæderne i amtskommunerne. Heri er jeg enig. Den åbner også mulighed for visse revisioner af amtsgrænserne i øvrigt. Jeg er overbevist om, at er der brug for sammenlægning af primærkommunerne, så er der nøjagtig lige så meget brug for sammenlægning af amtskommuner, og dette bør loven åbne mulighed for. Landsplanudvalgets regioninddelingsbetænkning, som ministeren sidst sagde at han syntes komplicerede situationen — det gør virkelighedsnær saglighed jo ganske tit — peger jo ganske klart i den retning, altså en nedbringelse af antallet af amtskommuner. Jeg tror, antallet må bringes ganske væsentligt ned. Jeg har

tidligere foreslået og vil gentage det i dag, at vi sigter mod de 12, som landsplanudvalget foreslår i betænkningens skitse 3. Det er et forholdsvis moderat førstemål, og det giver nemme muligheder for senere at gå videre, såfremt der viser sig behov herfor.

Lovforslaget tilsigter for det tredje en regulering af den kommunale inddeling omkring byerne efter det princip, at det område, der naturligt kan karakteriseres som et sammenhørende bysamfund, også normalt bør udgøre én og kun én kommune. Det er jo et smukt og sagligt princip. Jeg er kun bange for det lille ord „normalt“, der jo er prisen for kommissionens enighed om forslaget. Jeg er bange for, at prisen var for høj, at resultatet vil blive, at der vil blive gennemført sammenlægninger dér, hvor der er et moderat behov derfor, men at dér, hvor behovet er akut og måske desperat, vil det blive alt for svært at nå et resultat. Jeg tror altså, at lovforslaget bør give bedre muligheder for indgriben, selv om jeg tror, at vi, ligesom hr. Poul Sørensen mente, skal afstå fra ligefrem voldelig indgriben og bringe ikke-voldsprincippet i anvendelse også her. Men der er jo mellemveje at gå.

Hovedstadsområdet er holdt helt uden for lovforslaget. Jeg skal ikke sige meget om hovedstadsområdet, det var vi inde på for et øjeblik siden. Jeg forstår ministeren og kommissionen; det er givetvis det nemmeste at holde det udenfor, men det er så sandelig ikke det rigtige.

Hvad styrelsesloven angår, skal jeg henviser til mine udtalelser om den her i tinget den 25. oktober i år og nu kun nævne et par ting.

Lovforslaget giver kommunerne noget friere hænder end hidtil, og den tendens er rigtig. Dertil bør komme — det er en naturlig følge af sammenlægningerne — at kommunalbestyrelsernes medlemstal som hovedregel udvides betragteligt, eller at der i hvert fald åbnes mulighed for en sådan betragtelig udvidelse.

Endelig ville jeg være meget glad for, om enkelte paragraffer kunne ændres, sådan at små partier kunne blive bedre repræsenteret i udvalg og ved fordelingen af hverv. I dag er der mulighed for at, skal vi sige snyde dem på det groveste.

Mit parti er alt i alt indstillet på et posi-